

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EU) 2018/264

af 19. februar 2018

om fastsættelse for produktionsåret 1999/2000 af produktionsafgifterne og koefficienten for beregning af tillægsafgiften for sukker og om fastsættelse for produktionsåret 2000/01 af produktionsafgifterne for sukker

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 33, stk. 8, og artikel 34, stk. 5, i Rådets forordning (EF) nr. 2038/1999 ⁽¹⁾ gav Kommissionen beføjelse til at vedtage detaljerede regler om basisproduktionsafgifterne og koefficienten for beregningen af en tillægsafgift, der skal opkræves hos kvoteindehavere, der udøver virksomhed inden for rammerne af den fælles markedsordning for sukker.
- (2) I Kommissionens forordning (EF) nr. 2267/2000 ⁽²⁾ og (EF) nr. 1993/2001 ⁽³⁾ fastsattes produktionsafgifterne og koefficienten for beregning af tillægsafgiften for sukker.
- (3) I forbindelse med reformen af den fælles markedsordning for sukker har Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 ⁽⁴⁾ ophævet og erstattet forordning (EF) nr. 2038/1999. Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 ⁽⁵⁾ ophævede og erstattede forordning (EF) nr. 1260/2001. Forordning (EF) nr. 318/2006, som efterfølgende blev ophævet og indarbejdet i Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 ⁽⁶⁾, erstattede den variable ordning med selvfinansiering gennem sukkersektorens produktionsafgifter og ordningen med produktionskvoter med en ny produktionsafgift, hvis formål er at bidrage til finansieringen af udgifter i sukkersektoren under den fælles markedsordning for sukker. I medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 ⁽⁷⁾, som har ophævet og erstattet forordning (EF) nr. 1234/2007, fandt denne midlertidige produktionsafgift fortsat anvendelse indtil den 30. september 2017.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2038/1999 af 13. september 1999 om den fælles markedsordning for sukker (EUT L 252 af 25.9.1999, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2267/2000 af 12. oktober 2000 om fastsættelse for produktionsåret 1999/2000 af produktionsafgifterne og koefficienten for beregning af tillægsafgiften for sukker (EUT L 259 af 13.10.2000, s. 29).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1993/2001 af 11. oktober 2001 om fastsættelse for produktionsåret 2000/01 af produktionsafgifterne for sukker (EUT L 271 af 12.10.2001, s. 15).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker (EUT L 178 af 30.6.2001, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 af 20. februar 2006 om den fælles markedsordning for sukker (EUT L 58 af 28.2.2006, s. 1).

⁽⁶⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) (EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671).

- (4) I sin dom af 9. februar 2017 i sag C-585/15, Raffinerie Tirlemontoise ⁽¹⁾ erklærede Domstolen forordning (EF) nr. 2267/2000 og (EF) nr. 1993/2001 for ugyldige. I denne dom fastslog Domstolen, at artikel 33, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2038/1999 skal fortolkes således, at det med henblik på beregning af det gennemsnitlige tab er nødvendigt at dele beløbet for de samlede faktiske udgifter, der er forbundet med eksportrestitutioner for de produkter, som henhører under denne bestemmelse, med de samlede mængder af disse eksporterede produkter, uanset om der reelt er betalt restitution for disse produkter eller ej.
- (5) Herudover fastslog Domstolen også, at artikel 33, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2038/1999 skal fortolkes således, at der ved den samlede beregning af produktionsafgifterne skal tages hensyn til det gennemsnitlige tab, som beregnes ved at dele beløbet for de samlede faktiske udgifter, der er forbundet med eksportrestitutioner for de produkter, som henhører under denne bestemmelse, med de samlede mængder af disse eksporterede produkter, uanset om der reelt er betalt restitution for disse produkter eller ej.
- (6) For at efterkomme Domstolens dom bør produktionsafgifterne og tillægsafgifterne følgelig fastsættes på det relevante niveau.
- (7) Det anføres navnlig, at det »gennemsnitlige tab« skal beregnes ved at dividere de faktiske samlede restitutioner, som er betalt, med de samlede eksporterede mængder for produkter, som var berettiget til restitutioner, uanset om de blev eksporteret med restitution eller ej. Anvendelsen af den metode, som Domstolen angiver, fører til en betydelig reduktion af det »gennemsnitlige tab« og det »samlede tab«, der skal dækkes af afgifter for produktionsårene 1999/2000 og 2000/01.
- (8) Justeringen af produktionsafgifterne for produktionsårene 1999/2000 og 2000/01 vil indvirke på det beløb, som sukkerproducenterne skulle betale til sukkerroevlerne som følge af forskellen mellem den maksimale A- eller B-afgift og de afgifter, der var opkrævet for de pågældende produktionsår.
- (9) I henhold til bestemmelserne om den fælles markedsordning for sukker, som var i kraft indtil 2006, blev afgifterne betalt af sukkerproducenterne, men de fik dækket 60 % af disse omkostninger fra sukkerroevlerne ved at betale en lavere pris for sukkerroer. I artikel 36, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2038/1999 var det fastsat, at når afgiftsbeløbene var fastsat under maksimumsgrænsen for A- eller B-afgifter (dvs. 2 % eller 37,5 % af interventionsprisen for hvidt sukker), skulle sukkerproducenterne betale sukkerroesælgerne 60 % af forskellen mellem det maksimale berørte afgiftsbeløb og basisafgiftsbeløbet eller B-afgiftsbeløbet, der faktisk var opkrævet.
- (10) De justerede beløb, som sukkerproducenterne bør betale sukkerroesælgerne tilbage, bør derfor fastsættes. Kun forskellen mellem de gamle beløb og de nye supplerende beløb bør betales tilbage til sukkerroesælgerne.
- (11) For produktionsåret 1999/2000 beløber det samlede tab, der ikke dækkes af udgifterne, og som er genberegnet i overensstemmelse med den metode, som Domstolen angiver, sig til 66 941 664 EUR. Den i artikel 34, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2038/1999 omhandlede koefficient bør derfor fastsættes i overensstemmelse hermed og bør anvendes for det pågældende produktionsår med tilbagevirkende kraft.
- (12) For produktionsåret 2000/01 beløber det samlede tab, der ikke dækkes af udgifterne, og som er beregnet igen i overensstemmelse med den metode, som Domstolen angiver, sig til 49 376 802 EUR.
- (13) Af hensyn til retssikkerheden og for at sikre en ensartet behandling af de økonomiske operatører i de forskellige medlemsstater er det nødvendigt at fastsætte en dato for, hvornår de ved nærværende forordning fastsatte afgifter bør fastlægges, jf. artikel 2, stk. 2, i Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014 ⁽²⁾. Denne frist bør dog ikke finde anvendelse, hvis medlemsstaterne i henhold til national ret skal tilbagebetale de berørte operatører efter denne dato.
- (14) Forskellen mellem de beløb, som blev opkrævet med urette for produktionsafgifter i sukkersektoren, som er fastlagt ved forordning (EF) nr. 2267/2000 og (EF) nr. 1993/2001, og de afgifter, der er fastlagt ved nærværende forordning, bør betales tilbage.

⁽¹⁾ Domstolens dom af 9. februar 2017, Raffinerie Tirlemontoise, C-585/15, ECLI:EU:C:2017:105.

⁽²⁾ Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014 af 26. maj 2014 om metoderne og proceduren for overdragelse af de traditionelle egne indtægter og egne indtægter fra moms og BNI og om foranstaltningerne for at opfylde likviditetskrav (EUT L 168 af 7.6.2014, s. 39).

- (15) Det følger af Domstolens dom, at de justerede afgifter bør anvendes fra samme datoer som de afgifter, der blev erklæret for ugyldige. Beregningen af de produktionsafgifter og tillægsafgifter, der er fastlagt ved denne forordning, bør derfor anvendes fra datoen for ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 2267/2000 og (EF) nr. 1993/2001 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. De produktionsafgifter, der anvendes i sukkersektoren for produktionsårene 1999/2000 og 2000/01, er fastsat i punkt 1 i bilaget.
2. Den koefficient, der er nødvendig for beregning af tillægsafgiften for produktionsåret 1999/2000, er fastsat i punkt 2 i bilaget.
3. De beløb, som sukkerproducenterne skal betale til sukkerroesælgerne for så vidt angår A-eller B-afgifter for produktionsåret 2000/01, er fastsat i punkt 3 i bilaget.

Artikel 2

1. Datoen for fastlæggelse, jf. artikel 2, stk. 2, andet og tredje afsnit, i forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014, af de afgifter, der er fastsat ved nærværende forordning, er senest den 30. september 2018, undtagen hvis medlemsstater forhindres i at overholde denne frist på grund af anvendelsen af national ret i forbindelse med tilbagebetaling til økonomiske operatører af betalte men ikke skyldige beløb.
2. Forskellen mellem de afgifter, der er fastlagt ved forordning (EF) nr. 2267/2000 og (EF) nr. 1993/2001, og de afgifter, der er fastsat i artikel 1 i nærværende forordning, skal betales tilbage til de økonomiske operatører, der har betalt afgifter for produktionsårene 1999/2000 og 2000/01, efter behørigt begrundet ansøgning.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 1 finder anvendelse fra:

- den 13. oktober 2000 for produktionsåret 1999/2000
- den 12. oktober 2001 for produktionsåret 2000/01.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. februar 2018.

På Rådets vegne
R. PORODZANOV
Formand

BILAG

1) Produktionsafgifter i sukkersektoren, jf. artikel 1, stk. 1

	1999/2000 produktionsår (EUR pr. ton)	2000/01 produktionsår (EUR pr. ton)
a) Hvidt sukker som basisproduktionsafgift for A-sukker og B-sukker	12,638	12,638
b) Hvidt sukker som B-afgift for B-sukker	236,963	111,114
c) Tørstof som basisproduktionsafgift for A-isoglucose og B-isoglucose	5,330	5,330
d) Tørstof som B-afgift for B-isoglucose	99,425	46,636
e) Tørstof udtrykt som sukker/isoglucoseækvivalent som basisproduktionsafgift for A-inulinsirup og B-inulinsirup	12,638	12,638
f) Tørstof udtrykt som sukker/isoglucoseækvivalent som B-afgift for B-inulinsirup	236,963	111,114

2) Koefficient til beregning af den i artikel 1, stk. 2, omhandlede afgift for produktionsåret 1999/2000: 0,10034

3) Beløb, som sukkerproducenterne skal betale sukkerroeavlerne som følge af forskellen mellem det maksimale B-afgiftsbeløb og det afgiftsbeløb, der faktisk var opkrævet, jf. artikel 1, stk. 3

	2000/01 produktionsår (EUR pr. ton)
B-sukkerroeer	9,816